

Lukáš 23:26 A když ho odváděli, chytli nějakého Šimona z Kyrény, jdoucího z pole, a vložili na něho kříž, aby ho nesl za Ježíšem.

DA – Touha věků 741.4 Když Ježíš procházel branou Pilátova nádvoří, vložili Mu na zbitá krvácející bedra kříž, který byl původně připraven pro Barabáše. Spolu s Ježíšem měli být popraveni také dva Barabášovi společníci. I na ně byl vložen kříž. Spasitel byl zesláblý a trpěl. V tomto stavu pro Něho bylo břemeno v podobě kříže příliš těžké. Od chvíle, kdy stoloval s učedníky při velikonoční večeři, nejedl ani nepil. V zahradě Getsemane protrpěl smrtelný zápas se satanskými mocnostmi. Zakusil bolest zrady. Viděl, jak Jej učedníci opustili a rozprchli se. Byl odveden k Annášovi, potom ke Kaifášovi a k Pilátovi. Od Piláta Jej poslali k Herodovi a znovu k Pilátovi. Dopadala na Něho jedna urážka za druhou, vysmívali se Mu, dvakrát Jej zbičovali. Celou noc, scénu za scénou, bylo nitro člověka prověřováno až do krajnosti. Kristus neselhal. Promluvil jen proto, aby oslavil Boha. Po celou dobu hanebné frašky, který měla vypadat jako soudní proces, si zachoval důstojnost a nenechal se zlomit. Když Jej však podruhé zbičovali a vložili na Něho kříž, lidská přirozenost to již nemohla unést. Zemdlený padl pod tíhou břemena k zemi. (srv. TV 476.4)

DA – Touha věků 742.1 Dav, který Spasitele doprovázel, viděl Jeho slabé a klopýtavé kroky. Nikdo z nich Mu však neprojevil soucit. Když už nemohl těžký kříž dále nést, posmívali se Mu a uráželi Jej. Znovu Mu ho vložili na záda a On znovu vysílením padl. Nepřátelé pochopili, že už kříž dál neunes. Dalo jim zabrat najít někoho, kdo by potupné břemeno nesl místo Něho. Nikdo z Židů to totiž být nemohl, protože by se poskrnul a nemohl slavit Velikonoce. Dokonce ani v davu nenašli nikoho, kdo by se k tomu snížil. (srv. TV 476.5–477.1)

DA – Touha věků 742.2 Cestou potkali Šimona z Kyrény, který šel z pole. Slyšel hrubé urážky, nadávky a stále se opakující posměšné výkřiky: Ustupte z cesty židovskému králi! V údivu nad tím vším se zastavil. A zatímco vyjadřoval svůj soucit, chopili se jej a naložili mu Ježíšův kříž na záda. (srv. TV 477.2)

DA – Touha věků 742.3 Šimon již o Ježíši slyšel. Jeho synové ve Spasitele věřili, ale on sám Jeho učedníkem nebyl. Břemeno kříže bylo pro Šimona požehnáním. Nikdy nepřestal být za tuto příležitost vděčný. Přivedla jej k tomu, že na sebe sám z vlastní vůle vzal Kristův kříž a vždy ochotně snášel jeho tíhu. (srv. TV 477.3)

Lukáš 23:27-28 ²⁷Za ním šlo velké množství lidu a žen, které se bily v prsa a oplakávaly ho. ²⁸Ježíš se k nim obrátil a řekl: "Dcery jeruzalémské, nade mnou neplačte, spíše plačte nad sebou a nad svými dětmi."

Lukáš 23:32-33 ³²Byli s ním vedeni k popravě i jiní: dva zločinci. ³³A když přišli na místo, které se nazývá Lebka, ukřížovali tam jeho i ty zločince -- jednoho po pravici a druhého po levici.

DA – Touha věků 744.1 Ježíšova matka šla na Golgotu za svým synem, cestou ji podpíral milovaný učedník Jan.... Viděla, jak Ježíši rozepjali ruce na kříž. Potom přinesli kladiva a hřeby. Když Mu hroty hřebů prorážely tělo, museli zděšení učedníci Ježíšovu omdlávající matku z místa hrůzy odnést. (srv. TV 478.1)

DA – Touha věků 744.2 Spasitel si na nic nestěžoval. Z Jeho tváře vyzařoval klid a vyrovnanost, z čela Mu však stékaly krůpěje potu. Nikdo se nad Ním neslitoval a nesetřel Mu je, nikdo nepovzbudil Jeho lidské srdce slovy soucitu a neochvějně věrnosti. Když vojáci plnili hrozný úkol, Ježíš se modlil za své nepřátele: **Lukáš 23,34** „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ Nemyslel na své vlastní utrpení, ale na hřích a strašný konec svých nepřátel. Neproklínal vojáky, kteří s Ním tak krutě zacházeli. Nesvolával pomstu na kněze a přední muže, kteří se škodolibě radovali z uskutečnění svého záměru. Kristus je v jejich nevědomosti a vině litoval. Prosil Otce, aby jim odpustil, protože „nevědí, co činí“. (srv. TV 478.2)

DA – Touha věků 744.3 Kdyby byli věděli, že mučí Toho, kdo přišel zachránit hříšné lidstvo před věčným zahynutím, zmocnila by se jich hrůza a výčitky svědomí. Nevědomost je však nezbavuje viny, neboť měli tu přednost poznat Ježíše a přijmout Jej za svého Spasitele. Někteří z nich si svůj hřích přece uvědomili, činili pokání a obrátili se. Jiní byli tak zatvrzelí, že Kristova přímlová modlitba za ně nemohla být vyslyšena. Nicméně tak jako tak se Boží záměr blížil ke svému naplnění. Ježíš získával právo stát se obhájcem lidí před tváří svého Otce. (srv. TV 478.3)

DA – Touha věků 745.1 Když Kristus prosil za své nepřátele, modlil se za celý svět. Jeho modlitba zahrnovala každého hříšníka, který žil nebo bude žít od začátku světa až do konce času. Vina za ukřižování Božího Syna spočívá na všech lidech. A všem je bezplatně nabízeno odpuštění. Každý, kdo chce, může mít pokoj s Bohem a zdědit věčný život. (srv. TV 478.4)

DA – Touha věků 745.2 Jakmile byl Ježíš přibit na kříž, statní muži jej zdvihli a silou zarazili do připraveného místa. To způsobilo Božímu Synu nepředstavitelné utrpení. (srv. TV 478.5)

Jan 19:19-20 ¹⁹Pilát napsal a upevnil na kříž také nápis, na kterém bylo napsáno: "Ježíš Nazaretský -- král Židů". ²⁰Ten nápis četlo mnoho Židů, protože místo, kde byl Ježíš ukřižován, bylo blízko města; nápis byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky.

Matouš 27:39-44 ³⁹Kolemjdoucí ho uráželi, potřásali hlavou ⁴⁰a říkali: "Ty, který boříš svatyni a ve třech dnech ji stavíš, zachraň se, jsili Syn Boží, [a] sestup s kříže!" ⁴¹Podobně se posmívali i velekněží s učiteli Zákona a staršími. Říkali: ⁴²"Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Jeli králem Izraele, ať nyní sestoupí s kříže, a my v něho uvěříme." ⁴³Spolehl se na Boha [Složil naději v Bohu], ať [ho] nyní vysvobodí, stojí o něho. Vždyť řekl: "Jsem Boží Syn!" ⁴⁴Stejně ho tupili i lupiči [jde spíše o zélóty ("horlivce"), kteří bojovali proti Římanům], kteří byli ukřižováni spolu s ním.